

Ischærning: Ja, jeg kunde gjerne nu næsten lade være at sige Noget, thi jeg har et sikkert Haab om, at i alt Fald ikke et tilstrækkeligt Antal Medlemmer vil stemme for Uendringsforslaget. Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at det indeholder to ganske forskellige Betragtninger; den ene angaaer, hvad der drages fra for Mand og Kone, og den anden, hvad der drages fra for Børnene. Man kunde til Nød sige, at Mandens og Konens Liv ere nødvendige som Bedriftsømføstning, for at der kan eksistere nogensomhelst Indtægt, men fra den Side betragtet maatte man trække det Samme fra heelt igjennem. Man maatte sige: for at denne Mand og Kone kunne leve og virke sammen og have den og den Indtægt, maae de kunne leve, og for at leve maae de mindst have, jeg vil sige, 60 Rd. hver om Aaret, og dette Beløb maa altsaa drages fra. Men saa forandres Sagen slet ikke, hele Forskjellen bliver da den, at den Mand, der ingen Kone har, kun faaer 60 Rd. Afdrag om Aaret, medens den Mand, der lever i Fællesskab med Konen, faaer to Gange 60 Rd. draget fra om Aaret. Naar man derimod kommer over til Børnene, bliver Bedriften sat i et ganske modsat Forhold; den, som driver sin Bedrift saaledes, at han faaer saa Børn, skal derfor bestattes høiere, hvorimod den, der driver sin Bedrift saaledes, at han faaer urimelig mange Børn, som han ikke seer sig istand til at ernære, skal have en Belønning; det er at gaae ganske den modsatte Ve. Dersom vi levede her i en ny og raa Coloni, hvor det gjaldt om at skaffe Børn i stor Mængde, saa kunde et saadant Præmiesystem for at faae Børn have noget Sundt og Fornuftigt ved sig, men vi leve jo i et Samfund, hvor det at faae Børn, lidt flere eller færre, jo gaaer sin daglige Gang, som der ikke er Noget at gjøre ved. Man kunde snarere sige, at den Kone, som af en eller anden Grund maa undvære at have Børn, kunde fortjene en Opreisning for det Savn, hun derved lider. Saa snart man kommer ind paa Tølelsesstandpunktet, paa alle disse Hensynsstandpunkter, hvor skal man saa standse, hvor finder man saa en Begrænsning, man kan blive staaende ved? Man henviser til § 12; efter min Overhøiing er det

en uheldig Paragraph, men den er bleven bragt frem og holdt fast som en Affindelse med en Betragtning, der er meget mere inde paa Fattigdomsraadet end paa Beskatningsomraadet. Dersom § 12 finder nogen anden Anvendelse end den, at en vis Familie eller en vis Stattepligtig, som paa Grund af ganske særlige Omstændigheder i det givne Tilfælde maa betragtes som fattig, skjøndt Indtægten kunde regnes for tilstrækkelig til at hve Skat af, for en Tid og for denne Gang frigjøres for Skat, saa er det urigtigt. Det, Paragraphen gaaer ud paa, er noget ganske Andet end det, man her søger at komme ind paa — jeg taler ikke om Manden og Konen, som virke til Oristen, thi dette Moment ligger, som sagt, udenfor, det har slet ikke Noget at bethyde, idetmindste ikke mere for den Enne end for den Anden, naar man gaaer det heelt igjennem, men om Børnene —; thi det er aabenbart en Feil, at den, der har 3 Børn og maa betragtes som ganske velhavende, gjøres fri for Skat, medens den, der ingen Børn har og maastee ved Omstændighedernes Magt er kommen i Fattigdom, skal hve Skat eller forlange § 12 anvendt paa sig. Det er en Hovedfeil, at man prøver paa at svække den sande Betydning af § 12 eller sætte § 12 som et Appendix til § 9. Det vilde jo dog være besynderligt, om en Familie, som havde mange flere Børn end 3, skulde være mindre vel stillet, fordi den har disse flere Børn; thi den staaer jo dog i det samme Forhold ligeoverfor den Familie, der kun har 3 Børn, som denne staaer ligeoverfor den, der slet ingen Børn har. En Mand, der har 6 Børn, staaer ligesaa slet stillet i Forhold til den, der kun har 3, som denne staaer ligeoverfor den, der ingen Børn har. Jeg seer aldeles ikke, hvor man her skal finde nogen Bund i det hele Foretagende ved Hjælp af dette Forslag. Jeg kunde til Nød forstaae det, naar man sagde: For hvert Barn skal der fradrages saa og saa Meget. (Stemmer: Det staaer der ogsaa.) Jeg har forstaaet, at det var for 3 Børn, men det er altsaa for hvert Barn, der skal afbrages 30 Rd. Ja, det vil jo blive en ganske besynderlig Ting; man lægger ikke Mærke til, i hvor høi Grad dette vil forandre hele Beskatningssystemet.